

nogen Maade at ville slaa Brændevin fast som absolut Nødvendighedsartikel saa feiler jeg dog neppe ved at udtale, at mangen en Maadeholdsprædikan, der paa det Tvivlste fordømmer Brændevin som den værste Gist, ofte selv tillader sig Nydelsen af andre flydende Gjenstande, der maaste i en endnu højere Grad kunde stemples som nyttige og luxuriøse.

Odense, den 28de Januar 1882.

G. P. Pedersen.

Nr. 27.

Til

Det af det høie Landsting i Anledning af det forelagte Lovforslag om Gold- og Skibsafgifter nedsatte Udvalg.

Uf det Nigsdagen forelagte Lovudkast fremgaar det, at Positionerne 57 og 58, Porcellæn, er foreslaaet nedsat i Gold:

Hvidt fra 8 β = $16\frac{2}{3}$ Ore til 10 Ore pr. β .

Deformeret fra 16 β = $33\frac{1}{3}$ Ore til 20 Ore pr. β .
= 40 pSt.

Paa Grund heraf tillader ubertegnede Eier af den kongelige Porcellænsfabrik sig herved at forsøge paa at paavise for det cærede Udvalg, at en saadan Nedsættelse ikke alene vilde hæmme og trykke den danske Porcellænsfabrikation, men at det endog er sandsynligt, at den derved, om kortere eller længere Tid, vilde blive nødsaget til at ophøre.

Selv med de nu bestaaende Goldsatser, respektive $16\frac{2}{3}$ og $33\frac{1}{3}$ Ore, er det ikke muligt at holde udenlandsk Konkurrence borte fra det danske Marked; fuldstændig at opnaa dette vilde selvfølgelig ikke være gjørligt, selv med højere Indførselsstold, idet Liebhaber og forskellig Smag altid vil foranledige, at fremmede Fabrikata i et vist Omfang finde Indgang her i Landet; men foruden saadanne, for det meste bedre og kostbarere Varer indføres der efter den sidste Goldnedsættelse i 1863 Mar for Mar, efter en tiltagende Maalestol, i Særdeleshed fra Lybssland, betydelige Kvantiteter ordinære Porcellænsfager til Priser, hvormed det, selv efter at alle Omkostninger til Fragt og Gold ere tillagte, ikke er muligt for indenlandske Fabrikker at konkurrere med nogen Fordeel. Det er Importen af saadanne Sager, som er mest skendelig for de indenlandske Fabrikkers Interesser; at den vil stige yderligere, naar Goldet nedsættes, er piansynligt, og man maatte — hvis man overhovedet fortsatte sin Virksomhed — enten sælge en Del med ligefremt Tab eller reducere den iforveien ingenlunde betydelige Produktion, men netop dette Sidste er meget misligt. Det tør vistnok anses for almindelig bekjendt, at det er en Hovedopgave for en Fabrik at faae sin Produktion saa stor som muligt i Forhold til Fabrikens Størrelse, og at det ofte kan betale sig at sælge en Del af Produktionen uden Fordeel (Overproduktion) for at opnaae Besparelser paa hele Fabrikationsmængden.

Ogsaa jeg har for den kongelige Porcellænsfabriks Vedkommende maattet følge denne Vej for efter Gvne at konkurrere med Importen fra Lybssland, idet maaste neppe nogen anden Fabrikation mere maa søge at undgaa alle de Misligheder, som klæbe ved en for ringe Produktion; men sættes Goldet yderligere ned, forværres Forholdet meget betydeligt.

Den gjennemsnitlige aarlige Produktion paa den kongelige Porcellænsfabrik er omtrent 250,000 β und, hvoraf omtrent $\frac{1}{4}$ deformeret. Den foreslaaede Goldreduktion vilde herpaa udgjøre:

187,500 β d. à c. $6\frac{2}{3}$ Ore = Kr. 12,500.

62,500 β d. à c. $13\frac{1}{3}$ Ore = Kr. 8,333.

Kr. 20,833.